

MINISTEREN

Social- og Indenrigsudvalget
Folketinget

Dato 25. september 2015
J. nr. 2015-5037

Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Telefon 41 71 27 00

Social- og Indenrigsudvalget har i brev af 21. august 2015 stillet mig følgende spørgsmål (SOU alm. del), som jeg hermed skal besvare. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Aadsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 39:

Ministeren bedes redegøre for, hvorvidt en person, der fungerer som chauffør for et barn med handicap, for eksempel til og fra skole, har ret til at føre bil (for eksempel en stor handicap bil) alene med baggrund i et almindeligt kørekort, eller om kørsel i den forbindelse anses for at være ”erhvervsmæssig personbefordring”, idet der er tale om kørsel med en person uden en nærmere tilknytning til hjælperen og kørsel mod vederlag, samt om det gør nogen forskel for vurderingen, om kommunen eller forældrene er arbejdsgiver, og om kørslen sker i familiens eller hjælperens egen bil.

Svar:

Til brug for besvarelsen har Transport- og Bygningsministeriet indhentet en udtalelse fra Social- og Indenrigsministeriet, der har oplyst følgende:

”Indledningsvis bemærkes generelt, at der ikke er hjemmel i serviceloven til at etablere ordninger med ansættelse af hjælpere til børn under 18 år svarende til ordningen med borgerstyret personlig assistance (BPA) i servicelovens § 96. Herefter kan det oplyses, at kommunen efter servicelovens § 41 skal yde dækning af nødvendige merudgifter ved forsørgelse i hjemmet af et barn under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse. Det er en betingelse, at merudgifterne er en konsekvens af den nedsatte funktionsevne og ikke kan dækkes efter anden lovgivning eller andre bestemmelser i serviceloven. Som et eksempel på en merudgift, hvortil der vil kunne ydes hjælp, kan nævnes merudgiften ved befordring i form af kørsel til og fra skole.

Merudgiftsydelsen udbetales til forældrene som et kontant beløb til dækning af udgifterne til f.eks. befordring. Der er dog hjemmel til, at kommunen og forældrene kan aftale, at visse ydelser skal afregnes direkte af kommunen med en leverandør. En sådan aftale kan f.eks. indgås i forhold til befordring af barnet,

således at kommunen afregner udgifterne ved befordring direkte med det firma, der forestår befordringen.”

Side 2/2

Jeg kan henholde mig til disse oplysninger, og jeg skal i øvrigt henvide til mit svar på spørgsmål nr. 38 (alm. del) fra Social- og Indenrigsudvalget.

Med venlig hilsen

Hans Chr. Schmidt